

Rostlinka a zwěrjatko
z twojej' mocy žiwi so.
Na nas njejsy zabył wšak.
Luby Božo,
tebi džak!

Hrajki smy wšě zrum'wali
a so k blidu podali.
Nichtó wjace njerěči.
Njech nam wobjed
zesłodži!

Wšitke džěci, nan a mać
móža so nětk' zesydać.
Brjuški hižo čakaja,
na wobjed so wjesela.

Blido krasnje kryte je
za mnje a tež za tebe.
A tuž nadžijamy so,
zo by derje
słodžalo.

Psyk, tón šćowka waw,
kóčka mjawči mjaw.
Ptačk pak rjenje fifoli:
„Njech wam wobjed
zesłodži.“

K wobjedu
nam hižo zwonja.
Kucharaka, to derje wonja!
Rady wariš, to my wěmy.
My pak rady
wšitko zjěmy.

